

UCHWAŁA NR 1701/20
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
z dnia 26 lutego 2020 r.

W SPRAWIE:

udzieleniaulgi w spłacie zobowiązania poprzez umorzenie należności wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych

NA PODSTAWIE:

art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a, art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a i art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.), art. 104 i art. 107 § 1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), art. 9 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 9 lit. b ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2018 r. poz. 1431, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512, z późn. zm., uchwała się, co następuje:

§ 1

Podejmuje się decyzję o odmowieudzielenia ulgi w spłacie zobowiązania poprzez umorzenie należności wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, której wysokość została określona w ostatecznej decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr: RPSW.IZ.UMWSW.0.0.00-26-00/16-2019/06 z dniasierpnia 2019 r., zgodnie z treścią załącznika do uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

MARSZAŁEK

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

ANDRZEJ BĘTKOWSKI

Załącznik Nr 1 do uchwały Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 1701/20 z dnia 26.02.2020 r.

IR-XIV.432.....2020

DECYZJA

Nr RPSW.IZ.UMWSW.0.0.00-26-...../16-2020/0

podjęta przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w składzie:

- 1) Andrzej Bętkowski - Marszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 2) Renata Janik - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 3) Marek Bogusławski - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 4) Tomasz Jamka - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Na podstawie art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a, art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a i art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.), art. 104 i art. 107 § 1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), art. 9 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 9 lit. b ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2018 r. poz. 1431, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512, z późn. zm.)

w sprawie :

wszczętej na wniosekdziałającej przez pełnomocnika:z dnia 18.09.2019 roku

w przedmiocie:

udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania poprzez umorzenie należności wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, której wysokość została określona w ostatecznej decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr: RPSW.IZ.UMWSW.0.0.00-26-00..../16-2019/06 z dniaroku ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW.0.0.00-26-00..../16-00

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26.02.2020 r.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020

orzeka:

odmówić udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania poprzez umorzenie należności wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, której wysokość została określona w ostatecznej decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr: RPSW.IZ.UMWSW.0.0.00-26-00...../16-2019/06 z dnia r.

UZASADNIENIE

W dniu2019 r. Zarząd Województwa Świętokrzyskiego - jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014–2020 (zwany dalej: „Instytucją Zarządzającą” lub „Organem”) wydał decyzję nr: RPSW.IZ.UMWSW.0.0.00-26-00.../16-2019/06 określającą(zwaną dalej: „Beneficjentem” lub „Stroną”) przypadającą do zwrotu kwotę środków z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (zwany dalej: „EFRR”) w łącznej wysokości: zł (**słownie:**) z tytułu zwrotu części dofinansowania przekazanego na podstawie Umowy nr RPSW.0.0.00-26-00.../16-00 o dofinansowanie projektu nr RPSW.0.0.00-26-00/16 wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych oraz ustalając termin naliczenia odsetek i sposób zapłaty.

W przewidzianym prawem terminie Strona nie złożyła wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, o którym mowa w art. 207 ust. 12 a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 869, z późn. zm.) – (zwana dalej: ustawą o finansach publicznych lub ufp) ani nie wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego skargi na decyzję w terminie 30 dni od jej doręczenia. Tym samym Decyzja Instytucji Zarządzającej nr: RPSW.IZ.UMWSW.0.0.00-26-00/16-2019/06 z dnia 0....2019 r. stała się ostateczna i wykonalna.

W dniu2019 roku do UMWS włączył wniosek z dnia2019 r.działającej przez pełnomocnika: w przedmiocie udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania poprzez umorzenie należności wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, której wysokość została określona w ostatecznej decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr: RPSW.IZ.UMWSW.0.0.00-26-00/16-2019/06 z dnia 0.0.2019 r.

Pełnomocnik w uzasadnieniu wniosku o udzielenie ulgi w formie umorzenia w całości należności wraz z odsetkami wskazał, iż podstawą ubiegania się o udzielenie ulgi jest: „uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji tej należności lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne. Ani formy zabezpieczenia ani egzekucja należności nie umożliwią spłaty nałożonych zobowiązań, podkreślenia wymaga, iż nie wynika to oczywiście z niechęci czy uchylania się od płatności, czy też nie jest to spowodowane złą wolą Beneficjenta”.

Pełnomocnik dalej stwierdza, że „okoliczności konkretnego przypadku nie pozwalają na spłatę należności publicznoprawnych bez szczególnej dolegliwości dla zobowiązanego w postaci nadmiernego obciążenia finansowego bądź innych ciężkich skutków”.

Pełnomocnik wraz z niniejszym wnioskiem załączył wynik finansowy za okres I-VII 2019, Pełnomocnictwo oraz opłatę skarbową w kwocie 17,00 zł do Pełnomocnictwa.

W załączonym wyniku finansowym Pełnomocnik wskazał, że w okresie 2019 r. przychody strony wyniosły: zł a koszty: zł, co dało wynik finansowy: zł (nadwyżka z eksploatacji z roku wyniosła: zł). Następnie Pełnomocnik wskazał, że stan rachunku bankowego – podstawowego z dnia .0.2019 roku wyniósł: zł a rachunku bankowego - remontowego z ww. daty wyniósł: zł, co łącznie dało środki na rachunkach bankowych w kwocie: zł. Naliczenia z tytułu zaliczek na fundusz remontowy z okresu roku wyniosły: zł. W załączonym dokumencie widnieją pozycje: spłata odsetek od kredytu: zł; spłata kapitału kredytu: zł oraz prowizje bankowe: zł.

W związku z wszczęciem postępowania administracyjnego przez Stronę, Instytucja Zarządzająca w dniu 17.10.2019 r. pismem znak: IR-XIV.432..2019 poinformowała i zawiadomiła Stronę o konieczności dodatkowego udokumentowania sytuacji finansowej i majątkowej Strony za rok 2018 i I - IX 2019 r. oraz Strona została poinformowana stosownie do postanowień art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.) - (dalej zwana: Kpa lub kodeks postępowania administracyjnego) iż, organ administracji publicznej obowiązany jest zapewnić Stronie czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić Stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Zgodnie z treścią art.7 Kpa, w toku postępowania organy administracji publicznej podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Przedmiotowe pismo Strona odebrała w dniu .0.2019 r.

W odpowiedzi na ww. zawiadomienie Pełnomocnik złożył uzupełnienie wniosku o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązania z dnia 18.11.2019 roku (data wpływu do Organu: 06.12.2019 roku) do którego załączył:

- 1) opisy sytuacji majątkowo-osobistej ,
- 2) kosztorys wymiany.... i innych niezbędnych remontów,
- 3) dokumentacja zdjęciowa budynku z dnia ...2019,
- 4) wyciąg z konta na dzień2019 r. (szt. 2).

Pełnomocnik pisze, że „...prognoza przychodów wynikających z naliczeń czynszowych dotyczy utrzymania części wspólnej za miesiące od 2019 roku wynosi: zł, a koszty w podanym okresie prognozowane są w wysokości: zł, a więc z tytułu utrzymania nieruchomości wspólnej ponosi stratę w wysokości: zł. Prognoza przychodów z tytułu zaliczek od ... na dostarczenie do lokali i budynków mediów w miesiącach od 2019 roku wyniosła: zł, z czego do listopada 2019 r. media zostały rozliczone do wysokości: zł. Pozostała kwota tj.: zł stanowi sumę

zaliczek na dostarczenie wody. Budynki Strony znajdują się w sieci wodociągowej należącej do PKP SA, stąd rozliczenia za wodę odbywają się na zasadach odrębnych ...”

Pełnomocnik pisze również, iż „stan budynków jest w złym stanie technicznym i wymaga ciągłych nakładów finansowych”, co przedstawił w załączonej dokumentacji zdjęciowej budynków oraz załączył kosztorysy robót budowlanych do akt sprawy. Dodatkowo Pełnomocnik wnosi, że według stanu na XI 2019, zadłużenie wobec Strony z tytułu zaległości jej z tytułu wpłat wynosi zł. Czynsze nie przekraczają (średnio) zł. Pełnomocnik pisze, że nie wszyscy członkowie wpłacają prognozowane zaliczki i tym samym dochodzi do powstania zaległości i trudności z utrzymaniem płynności finansowej . Następnie Pełnomocnik wnosi, iż z uwagi na zaciągnięty kredyt przez Stronę w wysokości zł płatny do 20... roku, wysokość miesięcznej raty wynosi ... zł (odsetki + kapitał). Kredyt jest płatny z konta funduszu remontowego. Pełnomocnik przedłożył 2 szt. - potwierdzenia salda rachunku. Z potwierdzenia salda rachunku – na fundusz remontowy Strony z dnia 22.11.2019 roku środki finansowe wyniosły: zł oraz na koncie podstawowym z dnia 22.11.2019 środki wyniosły: zł.

Dodatkowo Pełnomocnik pisze, iż w momencie zajęcia konta przez Organ, Strona nie będzie mogła realizować płatności kredytu dofinansowanego z budżetu Państwa, co tym samym narazi budżet Państwa na szkodę, co nie jest zgodne z interesem publicznym.

W dniu 17.12.2019 roku Instytucja Zarządzająca sporządziła kolejne zawiadomienie, znak: IR-XIV.432.3...2019 w sprawie uzupełnienia wniosku o dodatkowe udokumentowanie sytuacji finansowej i majątkowej Strony. Przedmiotowe pismo strona odebrała w dniu 27.12.2019 roku.

W ww. zawiadomieniu Strona została również poinformowana stosownie do postanowień art. 10 § 1 Kpa iż, zgromadzono w sprawie dowody i materiały w związku z tym, zachodzi możliwość wypowiedzenia się Strony, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań - w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego zawiadomienia. Z aktami sprawy Strona mogła zapoznać się w dni robocze w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Świętokrzyskiego w Departamencie IR, przy ulicy Sienkiewicza 63 w Kielcach.

Na podstawie art. 79a § 1 i 2 Kpa Organ wskazał w zawiadomieniu, iż dotychczas nie zostały wykazane zależne od Strony przesłanki pozytywnego rozpatrzenia wniosku, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem zawartym we wniosku wszczynającym postępowanie.

Na podstawie art. 36 § 1 Kpa Organ zawiadomił również, że sprawa nie może być załatwiona w terminie określonym w art. 35 § 3 Kpa. W związku ze złożeniem w dniu 06.12.2019 r. przez Stronę nowych dowodów w przedmiotowej sprawie oraz w celu umożliwienia Stronie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań Organ wyznaczył nowy termin załatwienia sprawy do dnia **...02.2020 roku.**

Na podstawie z art. 37 § 1 Kpa Organ poinformował również Stronę o przysługującym prawie wniesienia ponaglenia do organu prowadzącego postępowanie w przypadku uznania, że zachodzi: bezczynność organu, czyli niezakończona sprawa w terminie określonym w art. 35 Kpa lub przepisach szczególnych ani w terminie wskazanym zgodnie z art. 36 § 1 lub przewlekłość postępowania, czyli prowadzenie postępowania trwa dłużej niż to jest niezbędne do załatwienia sprawy.

W odpowiedzi na ww. pismo w dniu 07.01.2020 roku do UMWS wpłynęło kolejne uzupełnienie wniosku o udzielenie ulgi wraz z załączonymi dokumentami. Pełnomocnik przedstawił w 2 załącznikach pn.: „Opis sytuacji finansowej za okres I-XII.2019 r.” oraz potwierdzenie salda rachunku z dnia 30.12.2019 r. – szt. 2.

W opisie nr 1. Pełnomocnik wskazał, że przychody dotyczące utrzymania części Strony wynosiły: zł, a koszty jakie poniosła w podanym okresie wynosiły: zł. Do rozchodów... przedstawiono następujące koszty: zarządzania: zł, ubezpieczenie budynku w wysokości: zł, obsługa bankowa: zł, energia elektryczna: zł, eksploatacja części wspólnej: zł, prace remontowe i konserwacyjne: zł, spłata kredytu: zł, wywóz nieczystości: zł oraz dzierżawa pojemników: zł. Pełnomocnik wykazał w dokumentach, iż z tytułu utrzymania nieruchomości wspólnej za 2019 r. poniosła stratę w wysokości: zł.

W dokumencie pn.: „Opis sytuacji finansowej za okres I-XII.2019 r.” nr 2 Strona poinformowała Organ o zaciągniętym kredycie przez w Kielcach na kwotę: ...zł z okresem spłaty do 20... roku. Strona wskazała, że wysokość miesięcznej raty kredytu wyniosła: zł zł - rata kapitału wraz z odsetkami w wysokości: zł). Środki pieniężne zgromadzone na rachunku bankowym podstawowym w dniu 30.12.2019 roku wynosiły: zł a stan salda rachunku na dzień 30.12.2019 wyniósł: zł. Strona wskazała, iż nie posiada żadnych nieruchomości ruchomych (za wyjątkiem pojemników na odpady komunalne) i nieruchomości.

Strona nadmieniła, że „naliczenia czynszowe są dla lokali, w tym osób zamieszkałych – lokali zamieszkują osoby będące na emeryturze, lokale zamieszkują osoby po 80-tym roku życia, w lokalach zamieszkują osoby wiekiem ... lat.

Kwota naliczeń czynszowych – przychodów za te lokale wyniosła: zł. Są to naliczenia na koszty utrzymania części wspólnej a kwota: zł, to naliczenie (przychody) funduszu remontowego. Należności czynszowe właścicieli wobec wyniosły: zł, przy czym miesięczne opłaty czynszu średnio nie przekraczały zł”.

Ponadto Strona wskazała, że „z wejściem w życie od 1 września 2019 roku systemu segregacji odpadów”, zobligowana została do nieprzewidzianego zakupu pojemników na odpady do segregacji na kwotę: zł.

W podsumowaniu Strona stwierdziła, że „w obecnej chwili nie jest w stanie wygospodarować dodatkowych środków na nieprzewidziane wydatki czy nałożenie innych opłat”.

W tak ustalonym stanie faktycznym i po przeanalizowaniu całości zgromadzonego materiału dowodowego należy stwierdzić, co następuje:

Instytucja Zarządzająca rozpatrując wniosek o udzielenie ulgi ma obowiązek dokonania własnych ustaleń faktycznych i oceny prawnej dokonując analizy zgromadzonego materiału dowodowego.

Zgodnie z przedłożoną informacją przez Pełnomocnika na temat sytuacji finansowej Strony w okresie .2019 roku, Strona przekazała dokumenty zawierające niespójne dane finansowe, tj.: w jednym z dokumentów wskazano, że przychody dotyczące utrzymania części wspólnej Strony

wynosiły: zł, a koszty jakie poniosła w podanym okresie wynosiły: zł. Natomiast w kolejnym dokumencie wykazano, że przychody dotyczące utrzymania części wspólnej Strony wynosiły: zł, a koszty jakie poniosła wynosiły: zł. W związku z czym w niniejszej dokumentacji zawarto niespójną informację na temat wyniku finansowego na koniec 2019 roku, tj.: z godnie z jednym z dokumentów wynik finansowy wynosi zł a w drugim dokumencie wynik finansowy wynosi zł.

Do akt sprawy Pełnomocnik załączył więc dwie różne kwoty kosztów i strat z tego samego okresu czasu, co rodzi wątpliwości co do wiarygodności podanych danych.

W związku z kolejną dokumentacją przedłożoną przez Pełnomocnika do akt sprawy, na temat opisów sytuacji majątkowo-osobistej członków i mieszkańców przedłożoną od ... lokali mieszkalnych Organ wskazuje, iż zgodnie ze Studium Wykonalności, dokumentami przesyłanymi do Instytucji Zarządzającej i zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie we wskaźnikach produktu wp, *liczba zmodernizowanych źródeł ciepła (szt. 14) we* mieszkalnych.

W związku z powyższym Pełnomocnik do akt sprawy nie przedłożył wszystkich dokumentów na temat opisu sytuacji majątkowo-osobistej od pozostałych ... ukazując tylko wycinek rzeczywistości.

Zgodnie z przedłożoną informacją przez Pełnomocnika na temat zaciągniętego kredytu, Strona przekazała dokumenty zawierające różne dane na temat wysokości spłaty raty kredytu wraz z odsetkami, tj.:

- 1) w piśmie z dnia 18.09.2019 r. Pełnomocnik przedłożył w załączonym wyniku finansowym za I-VII 2019 r. informację iż spłata odsetek od kredytu + spłata kapitału kredytu podzielona na 7 miesięcy daje wynik: zł miesięcznie,
- 2) w dokumencie z dnia 18.11.2019 r. na str. 6 Pełnomocnik wskazuje wysokość miesięcznej raty zł (spłata kredytu odsetki +kapitał),
- 3) w uzupełnieniu wniosku z dnia 02.01.2020 r. w dok.1 spłata kredytu /12 m-cy =1 183,27 zł/miesięcznie, w dok. 2 „wysokość miesięcznej raty wynosi zł (rata kapitału) + odsetki 418) = zł.

W związku z powyższym do akt sprawy Pełnomocnik Beneficjenta przedstawił kwoty na temat spłaty zaciągniętego kredytu wraz z odsetkami, co daje wątpliwości do wiarygodności danych.

W tak ustalonym stanie faktycznym Instytucja Zarządzająca stwierdza, iż nie jest zasadne wydanie decyzji o udzieleniu przedmiotowej ulgi.

Zgodnie z art. 61 ust.1 pkt 1 ufp organem pierwszej instancji właściwym do wydawania decyzji w odniesieniu do należności jest Instytucja Zarządzająca. Zapisy niniejszej ustawy dają IZ możliwość umarzania należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publiczno-prawnych. Należności publiczno-prawne należy rozumieć jako należności niebędące podatkami i opłatami, stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publiczno-prawnych. Ich podstawą są przepisy powszechnie obowiązującego prawa, a cechą charakterystyczną podporządkowanie w granicach wyznaczonych prawem objętych nimi jednostek, organom wyposażonym we władztwo publiczne. Na mocy art. 60

pkt 6 ufp do niepodatkowych należności o charakterze publiczno-prawnym należą również należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich.

Zgodnie z postanowieniami zawartymi w art. 9 ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (tzw. ustawa wdrożeniowa) za przygotowanie i prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada Instytucja Zarządzająca, którą w przypadku programu regionalnego jest Zarząd Województwa. Do zadań Instytucji Zarządzającej należy między innymi:

- zawieranie z wnioskodawcami umów o dofinansowanie projektu lub podejmowanie decyzji o dofinansowaniu projektu;
- dokonywanie płatności ze środków programu operacyjnego na rzecz beneficjentów;
- prowadzenie kontroli realizacji programu operacyjnego, w tym weryfikacja prawidłowości wydatków ponoszonych przez beneficjentów - w przypadku regionalnego programu operacyjnego;
- nakładanie korekt finansowych;
- odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w szczególności kwot związanych z nałożeniem korekt finansowych, na zasadach określonych w ustawie o finansach publicznych albo w umowie o dofinansowanie projektu, lub w decyzji o dofinansowaniu projektu.

Organ ponownie podkreśla, że przystępując do konkursu w ramach jakiegokolwiek działania, każdy Wnioskodawca jest obowiązany zapoznać się z zasadami konkursu, wytycznymi i obowiązującymi przepisami prawa. Postępowanie administracyjne w przedmiocie udzielenia ulgi w postaci umorzenia nie rozstrzyga, co do zasadności nałożonej korekty finansowej, bo tę zasadność już rozstrzygnięto w decyzji nr: RPSW.IZ.UMWSW.0.0.00-26-00/16, która stała się ostateczna.

Mając na uwadze § 11 ust. 1 Umowy o dofinansowanie: „Dofinansowanie wypłacane jest Beneficjentowi po ustanowieniu i wniesieniu przez Beneficjenta, lub w jego imieniu zabezpieczenia należytego wykonania zobowiązań wynikających z umowy o dofinansowanie „(...)”.

W związku z powyższym, przedstawione przez Stronę zabezpieczenie prawidłowej realizacji Projektu w formie cesji praw z polisy ubezpieczeniowej oraz weksel własny in blanco z deklaracją wekslową zostało zaakceptowane przez Instytucję Zarządzającą stanowiąc podstawę dochodzenia zwrotu należności.

Pełnomocnik Beneficjenta w dniu 26.03.2018 roku złożył do Instytucji Zarządzającej pismo informujące o zgodzie Wspólnoty Mieszkaniowej na dokonanie zabezpieczenia prawidłowej realizacji umowy w postaci weksla własnego in blanco wraz z deklaracją wekslową oraz dokonania cesji praw z polisy ubezpieczeniowej. Dodatkowo Pełnomocnik Strony do ww. sprawy załączył Uchwały nr: 4 i 5 z dnia 19.02.2018 w tej sprawie na etapie ubiegania się o dofinansowanie projektu.

W umowie o dofinansowanie projektu, określono obowiązek Beneficjenta polegający na jego zobowiązaniu do realizacji Projektu z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach Programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową

realizację Projektu. Przystępując do realizacji projektu nr RPSW.0.0.00-26-00/16, Strona była świadoma swych praw i obowiązków jakie na niej ciąży. Wskazane zabezpieczenie służyć ma właśnie takiemu celowi – uzyskaniu zwrotu środków w przypadku ich wydatkowania z naruszeniem procedur.

Należy również wskazać, że w momencie ubiegania się o dofinansowanie projektu w piśmie z dnia 10.03.2018 r. Pełnomocnik wskazał, iż „sytuacja ekonomiczno-finansowa Beneficjenta jest stabilna. Zobowiązania Wspólnoty są regulowane terminowo i na bieżąco, brak jest należności przeterminowanych. Wobec nie toczą się żadne postępowania sądowe, czy administracyjne na skutek, których mogłyby dojść do uszczuplenia majątku WM”, „... reprezentowana Wspólnota poprzez całkowitą regulację ustawową kwestii odpowiedzialności jest wiarygodnym i praktycznie zawsze wypłacalnym kontrahentem. Regulacja ta od razu chroni wierzycieli i tym samym daje pewność obrotu prawnego”.

W ocenie Instytucji Zarządzającej brak jest spełnienia warunku ważnego interesu publicznego. Kwota przypadająca do zwrotu pochodzi ze środków unijnych, których Instytucja Zarządzająca jest jedynie dysponentem i które mogą być przeznaczone jedynie na wydatki uznane za kwalifikowane w danym działaniu programu operacyjnego i zgodnie z warunkami dofinansowania wskazanymi w umowie o dofinansowanie.

Ponadto środki podlegające odzyskaniu mogą być ponownie wykorzystane w ramach danego działania w danym okresie programowania. Taki stan faktyczny i prawny przemawia za brakiem interesu publicznego w udzieleniu przedmiotowej ulgi – umorzeniu należności wraz z odsetkami, gdyż spowodowałyby to niemożność wykorzystania tych środków na rzecz celów określonych w ramach działania wskazanego w programie operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego. Dodatkowo stanowiłoby to przejęcie tego zobowiązania przez Budżet Województwa Świętokrzyskiego, gdyż środki wydatkowane w sposób nieprawidłowy muszą zostać zwrócone do Budżetu Unii Europejskiej na koniec danego okresu programowania, chyba że Instytucja Zarządzająca nie odzyskała ich pomimo wykorzystania wszelkich dostępnych środków, w tym postępowania egzekucyjnego i przyjętych form zabezpieczenia. To naruszałoby zasady równego traktowania Beneficjentów środków unijnych.

Ponadto Strona informując we wniosku o trudnej sytuacji finansowej, powinna sobie zdawać sprawę, że Organ również musi dbać o interes publiczny. „Interes publiczny” to sytuacja, gdy zapłata zaległości podatkowej spowoduje konieczność sięgania przez podatnika do środków pomocy państwa, gdyż nie będzie on w stanie zaspokajać swoich potrzeb materialnych.

Ważny interes podatnika wymaga istnienia nadzwyczajnych okoliczności w sytuacji życiowej konkretnego podatnika, zdarzeń obiektywnie niezależnych od postawy, zachowania podatnika, na które podatnik nie mógł mieć wpływu nawet przy dołożeniu nadzwyczajnej staranności w danych okolicznościach, zaś interes publiczny oznacza, że za zastosowaniem wnioskowanej ulgi musi przemawiać konieczność respektowania wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo oraz zaufanie obywateli do organów władzy.

Ponadto zawarta Umowa z Beneficjentem określa, iż w przypadku, gdy Beneficjent nie dokonał zwrotu w wyznaczonym terminie, Instytucja Zarządzająca podejmuje czynności zmierzające do odzyskania należnych środków dofinansowania z wykorzystaniem dostępnych środków prawnych, w szczególności zabezpieczenia, o którym mowa w § 11. Koszty czynności zmierzających do odzyskania nieprawidłowo wykorzystanego dofinansowania obciążają Beneficjenta.

Zgodnie z ustawą z dnia 24 czerwca 1994 roku o własności lokali (Dz. U. z 2019 r. poz. 737, z późn. zm.) - (dalej zwana: u.w.l.) do zadań nie należy gromadzenie majątku. nie prowadzi działalności gospodarczej, a jej przychody stanowią przede wszystkim uiszczane przez właścicieli lokali zaliczki w formie bieżących opłat na pokrycie kosztów zarządu nieruchomością wspólną, w tym na tzw. fundusz remontowy. Taka sytuacja nie odbiega od normy w porównaniu do innych..... Za zobowiązania dotyczące nieruchomości wspólnej odpowiada bez ograniczeń, a każdy właściciel lokalu - w części odpowiadającej jego udziałowi w tej nieruchomości (art. 17 ustaw u.w.l.) - odpowiedzialność zbiorowa wszystkich właścicieli. Majątek stanowi majątek odrębny od majątku jej członków.

Jeżeli podatnik (zobowiązany) powołuje się na przesłankę ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego, musi wykazać, na czym one w jego konkretnym przypadku polegają (wyrok NSA z 23 września 1999 r., sygn. akt SA/Sz 1116/98). W sprawach ulg i zwolnień uznaniowych nie można odrzucić tezy, iż ciężar udowodnienia okoliczności, na które powołuje się wnioskodawca w swoim wniosku, powinien także spoczywać na samym zainteresowanym. Wnioskodawca bowiem, wskazując na przeszkody w zakresie możliwości finansowych, najczęściej sam dysponuje odpowiednimi dowodami mogącymi potwierdzić określone fakty. Organ pomimo braku obowiązku poszukiwania materiału dowodowego w analizowanej sprawie, poinformował Stronę w pismach z dnia: 17.10.2019 i 17.12.2019 znak: IR- XIV.432.3.....2019 o konieczności przekazania kompletnej informacji finansowej (tj. wskazano minimalny zakres wymaganych informacji).

Organ na wniosek zobowiązanego może umarzać w całości – w przypadkach uzasadnionych „ważnym interesem zobowiązanego” lub „interese publicznym”.

W świetle art. 64 ust. 1 ustawy o finansach publicznych organ, rozpoznając wniosek o udzielenie pomocy w formie umorzenia spłaty należności, powinien w pierwszej kolejności badać, czy wystąpił ważny interes dłużnika lub interes publiczny. Dopiero wystąpienie tych przesłanek lub jednej z nich obliuguje organ do badania dopuszczalności udzielenia pomocy (por. wyrok NSA z dnia 23 stycznia 2014 r., II FSK 532/12).

Zapisy powyższej ustawy dają Instytucji Zarządzającej możliwość udzielenia ulgi w spłacie należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publicznoprawnych. Chodzi o możliwość umarzenia należności publicznoprawnych w całości albo w części lub odraczania bądź rozkładania na raty.

Na wstępie należy wskazać, iż kwestię ulg w spłacie zobowiązań z tytułu zwrotu środków w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich regulują ww. przepisy ustawy o finansach publicznych. Ich podstawą są przepisy powszechnie obowiązującego prawa, a cechą charakterystyczną podporządkowanie w granicach wyznaczonych prawem objętych nimi jednostek organom wyposażonym we władztwo publiczne.

W ocenie Organu uzasadnione jest by rozpoznając wniosek o umorzenie zobowiązania skorzystać z orzecznictwa sądowo-administracyjnego wypracowanego w zakresie rozumienia przesłanek "ważnego interesu podatnika (dłużnika)" i "interesu publicznego" na kanwie art. 67a § 1 Ordynacji

podatkowej, który operuje pojęciami "ważnego interesu podatnika" i "interesu publicznego", gdyż nawet wydając decyzję administracyjną w oparciu o art. 64 ust. 2 ustawy o finansach publicznych, przed rozważeniem przesłanek tam wskazanych, rozpatrzyć należy czy wystąpiły przesłanki "ważnego interesu dłużnika" i "interesu publicznego". W tym miejscu należy podkreślić, iż przyznanie ulgi w spłacie zobowiązań nie jest obligatoryjne i w każdym przypadku opiera się na uznaniu administracyjnym, co oznacza, że organ na podstawie analizy całości zebranego materiału dowodowego ocenia, czy w konkretnym przypadku występują przesłanki do zastosowania ulgi. Organ powinien dokładnie wyjaśnić stan faktyczny, natomiast wybór konsekwencji ustalonego stanu faktycznego ustawodawca pozostawił uznaniu organowi. W ramach uznania administracyjnego, organ ma prawo wyboru rozstrzygnięcia, co oznacza, że może - w przypadku stwierdzenia jednej z przesłanek - uwzględnić wniosek lub odmówić jego uwzględnienia. Rozstrzygnięcie to nie może mieć jednak charakteru dowolnego, lecz musi być wynikiem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy (art. 7 Kpa), wszechstronnego zebrania oraz rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego (art. 77 § 1 Kpa), zaś decyzja winna spełniać wymogi określone w art. 107 § 1 i § 3 Kpa. W wyroku z dnia 7 lutego 2013 r. (sygn. akt I SA/Po 826/12) Sąd wskazał, iż instytucja udzielenia ulgi w spłacie zaległości podatkowych przewidziana w Ordynacji podatkowej opiera się na tzw. uznaniu administracyjnym, co nie oznacza że ustawodawca pozostawił organom zupełną swobodę w ich stosowaniu. Przepis ten pozostawia do uznania organu podatkowego istnienie lub nie istnienie w konkretnej sprawie szczególnych okoliczności przemawiających za udzieleniem ulgi, lecz decyzja w przedmiocie ulgi musi zawierać uzasadnienie stanowiska organu. Stanowisko to musi być oparte na zebranych i należycie ocenionym materiale dowodowym. Organ musi stwierdzić, czy w konkretnym przypadku w ogóle istnieje ważny interes zobowiązanego lub interes publiczny, mając na uwadze, że obie wskazane przesłanki mają charakter równorzędny, zatem obie w trakcie postępowania muszą być rozpatrzone. Zwroty: „ważny interes podatnika” i „interes publiczny” nie mają stałego zakresu treści. Są to swoiste klauzule generalne, odsyłające do ocen pozaprawnych. Przepisy prawa, posługując się pojęciami: ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego, jednocześnie ich nie definiują, ani też nie odsyłają do innych aktów prawnych. To wszystko sprawia, że w identyfikowaniu powyższych pojęć szczególnego znaczenia nabiera orzecznictwo sądów administracyjnych. Zgodnie z wyrokiem NSA w Szczecinie z dnia 16 stycznia 2003 r. (sygn. akt SA/Sz 945/01) ważny interes podatnika to sytuacja, w której z powodów nadzwyczajnych, losowych przypadków podatnik nie jest w stanie uregulować zaległości podatkowych. Zdarzeniem losowym będzie np. zaistniałe, niespodziewane zdarzenie niezależne od woli podatnika, które może spowodować, że ten znalazł się w trudnej sytuacji materialnej, niepozwalającej mu na zapłatę należności. Ponadto, zgodnie z wyrokiem WSA w Lublinie z dnia 15 marca 2013 r. (sygn. akt I SA/Lu 612/12) ważnego interesu podatnika, będącego jedną z przesłanek udzielenia ulgi nie można utożsamiać z subiektywnym przekonaniem podatnika o potrzebie umorzenia zaległości podatkowej. Przeciwnie przez ważny interes podatnika należy rozumieć nadzwyczajne względy, które mogłyby zachwiać podstawami egzystencji podatnika. W wyroku z dnia 18 kwietnia 2012 r. (sygn. akt II FSK 2118/10) NSA wyjaśnił, że ogólną dyrektywą interpretacyjną przy wykładni pojęcia ważnego interesu podatnika powinno być uznanie wyjątkowości instytucji przyznawania wszelkich ulg w spłacie zobowiązań. Dalej NSA wskazał, że chodzi o sytuacje wyjątkowe, losowe niezależne od działań podatnika np. klęskę żywiołową, nagłą chorobę itp. Inne rozumienie tego pojęcia doprowadziłoby do uznania, że każdy podatnik znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej spełniałby przesłanki do uzyskania ulg w spłacie zobowiązania.

Przy analizie przesłanki ważnego interesu podatnika należy podkreślić, iż kompetencja organu – jak wskazuje się w orzecznictwie podatkowym – nie polega na określeniu tej przesłanki. W wyroku WSA w Szczecinie z dnia 9 grudnia 2009 r., sygn. akt I SA/Sz 667/09 przyjęto, iż „z brzmienia art.

67a § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej nie wynika prawo organu podatkowego do określania ważnego interesu podatnika. Organ podatkowy, jako przedstawiciel skarbu państwa, posiada kompetencje do określania interesu publicznego i jego uzasadniania". Obowiązkiem organu podatkowego jest więc ustalenie okoliczności, które wypełniałyby zakres pojęcia ważnego interesu podatnika, a nie jego wskazanie, określenie.

Wyjaśniając natomiast znaczenie drugiej przesłanki, należy przytoczyć treść wyroku WSA w Warszawie z dnia 29 maja 2006 r. (sygn. akt III SA/Wa 1964/05), gdzie wskazano, iż pojęcie terminu „interesu publicznego” nie ma stałego zakresu treści, lecz jest to zespół ogólnie zarysowanych celów, które należy wziąć pod uwagę w procesie stanowienia prawa i zawsze odnieść go do indywidualnej sytuacji podatnika występującego z wnioskiem o umorzenie zaległości podatkowych. Niemożność jednoznacznego zdefiniowania tego pojęcia powoduje, że w każdym indywidualnym przypadku jego znaczenie może uwzględniać różne aspekty wskazanych wyżej wartości. Orzecznictwo jednakże wypracowało jednolity pogląd definiujący na potrzeby analizowanego przepisu pojęcia interesu publicznego rozumianego jako dyrektywa postępowania nakazująca respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa takich jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie do organów władzy, równość traktowania podmiotów będących w podobnej sytuacji, czy realizację zobowiązań podatkowych. Jak wskazał WSA w Kielcach w wyroku z dnia 13 grudnia 2012 r. (sygn. akt I SA/Ke 623/12), analiza decyzji organów prowadzi do wniosku, że pojęcie przesłanki interesu publicznego zrównane zostało z interesem budżetu państwa. Tymczasem nie ma podstaw przeciwstawiania interesu publicznego jako sprzecznego z indywidualnym interesem obywatela. Podnosi się również, że jakkolwiek w interesie publicznym leży, aby wszyscy zobowiązani wywiązywali się z obowiązku zapłaty należności, to interes publiczny należy rozumieć nie tylko jako potrzebę zapewnienia maksymalnych środków po stronie dochodów budżetu państwa, ale też jako ograniczenie jego ewentualnych wydatków np. na zasiłki dla bezrobotnych czy pomoc społeczną.

Mając na uwadze powyższe, należy zauważyć, iż w judykaturze podnosi się, że obie przesłanki umorzenia mają charakter równorzędny. Organ zobowiązany jest w trakcie postępowania ustalić, która przesłanka przeważa i na tej podstawie zadecydować o zastosowaniu przez beneficjenta ulgi w spłacie zobowiązania.

Niniejsze postępowanie w sprawie udzielenia ulgi wszczęte zostało na skutek złożonego przez Stronę wniosku, zatem taki wniosek powinien być uzasadniony i to w interesie Strony leży podanie do wiadomości Organu wszystkich okoliczności sprawy, a także ich utrwalenia w dokumentach. Strona musi mieć świadomość, że zgodnie z ogólną zasadą postępowania dowodowego, ciężar udowodnienia spoczywa na tym, kto wywodzi określone skutki prawne. Ponadto Strona zobowiązana jest wskazać okoliczności, które jej zdaniem uzasadniają udzielenie przedmiotowej ulgi. Jeżeli więc Strona powołuje się na przesłankę ważnego interesu publicznego, musi wskazać, na czym one w jego konkretnym przypadku polegają (wyrok NSA z 23 września 1999 r. SA/Sz 1116/98).

Mając na uwadze treść oraz uzasadnienie złożonego przez Stronę wniosku należy ponownie podkreślić, iż zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych decyzja o udzieleniu ulgi w spłacie należności publicznoprawnej ma charakter uznaniowy. Powyższe pozostawia organowi stosującemu prawo pewien zakres luzu decyzyjnego, co jednak nie oznacza, że organ wydając rozstrzygnięcie może zachowywać się w sposób dowolny.

Zgodnie z ustawą należności mogą być umarzone w całości na wniosek dłużnika w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym. Umorzenie należności z urzędu możliwe jest wyłącznie w sytuacji stwierdzenia, że zachodzi interes publiczny, natomiast umorzenie należności na wniosek dłużnika wyłącznie po ustaleniu, że zachodzi interes publiczny lub ważny interes dłużnika.

Odwołując się do interpretacji identycznych przesłanek na gruncie art. 48 § 1 oraz art. 67a § 1 ordynacji podatkowej, należy stwierdzić, że pojęcia ważnego interesu dłużnika oraz interesu publicznego to typowe zwroty niedookreślone, których treść należy każdorazowo łączyć z konkretną sprawą. Ważny interes dłużnika należy oceniać, kierując się obiektywną, aprobowaną społecznie skalą wartości. Jako wartości stojące wysoko w tej skali powszechnie uznaje się zdrowie, życie czy też możliwość zarobkowania. Biorąc pod uwagę, że instytucje stosowania ulg w postaci umorzenia mają charakter nadzwyczajny, należy również wskazać, że okolicznością przemawiającą za stosowaniem ulgi nie jest samo regulowanie zobowiązań z tytułu zaciągniętych kredytów, ponoszenie kosztów związanych z należnościami ani sezonowość osiągania przychodów. W literaturze w zakresie rozumienia identycznej przesłanki na gruncie art. 67a § 1 ordynacji podatkowej „wyczerpanie przesłanki ważnego interesu podatnika wiąże się wyłącznie z nadzwyczajnymi względami, które mogłyby zachwiać podstawami egzystencji podatnika”.

Podkreślić należy, że jakkolwiek komentowana regulacja opiera się na instytucji uznania odnoszącego się do zobowiązań o charakterze cywilnoprawnym, to jednak identycznie jak w wypadku uznania administracyjnego poza uznaniem pozostaje ocena wystąpienia w konkretnej sytuacji przesłanek zastosowania ulgi. Ustawodawca, pozostawiając do uznania wierzyciela zastosowanie ulgi w postaci umorzenia, nie zezwala na pełną dowolność w zakresie podjęcia decyzji, czy stosuje uznanie. Podjęcie decyzji musi zostać poprzedzone szczegółowym wyjaśnieniem wszystkich okoliczności sprawy w zakresie przesłanek zastosowania ulgi i ich analizą, wnikliwe ustalenie sytuacji gospodarczej dłużnika, a także ocena, czy jest uzasadnione uszczuplenie należności, aby na skutek zastosowania ulgi poprawić kondycję gospodarczą dłużnika.

Należy ponownie podkreślić, iż ważny interes zobowiązanego ujmowany jest jako interes wyjątkowy odbiegający od powszechnych standardów i sytuacji, natomiast w przedmiotowej sprawie nie zachodzą nadzwyczajne okoliczności przemawiające za uwzględnieniem wniosku Strony. Nie można wystąpienia przesłanki ważnego interesu podatnika upatrywać w dolegliwości finansowej, jakiej doświadcza obecnie Strona w związku z koniecznością wywiązania się z ciężących na niej zobowiązań. Trudna sytuacja majątkowa dłużnika (gdyby taka wystąpiła) sama w sobie także nie może być uznana za przesłankę umożliwiającą zastosowanie wnioskowanej ulgi, a tym bardziej nie można jej utożsamiać z ważnym interesem dłużnika, ponieważ w przeciwnym razie prowadziłoby to do absurdu, gdyż każdy dłużnik znajdujący się w trudnej sytuacji majątkowej spełniałby przesłankę przyznania ulgi.

Strona wprawdzie w przekazanej dokumentacji w niniejszym postępowaniu wskazała w ramach złożonych oświadczeń, że za udzieleniem ulgi przemawiać mają nadzwyczajne okoliczności w postaci: chorób, złej sytuacji finansowej, tj.: bezrobocia, czy podeszłego wieku osób tworzących. Nie zmienia to jednak faktu, że w momencie wnioskowania o dofinansowanie (w 2016 r.) osoby te również były w wieku emerytalnym i podeszłym, a co za tym idzie podjęły w sposób autonomiczny decyzję o skorzystaniu z dofinansowania inwestycji, mając jednocześnie świadomość ryzyka zwrotu dofinansowania z odsetkami w przypadku zaistnienia nieprawidłowości (vide: § 10 podpisanej Umowy o dofinansowanie). Nie jest więc to żadna nowa nieprzewidziana okoliczność uzasadniająca zastosowanie wnioskowanej ulgi. Dodatkowo należy podkreślić, że strona przekazała jedynie ww. oświadczenia do części lokali tworzących ..., a co za tym idzie brak jest pełnego poglądu sytuacji finansowej osób w tzw. wieku produkcyjnym, którzy również są częścią tej Wspólnoty. Takie działanie Strony nie służy pozytywnemu rozpatrzeniu wnioskowanej ulgi.

Ponadto, należy zauważyć, iż przyznanie Stronie ulgi w postaci umorzenia powstałych z jej winy zaległości, a zatem nie będących wynikiem nagłych, nadzwyczajnych zdarzeń losowych, które mogły ewentualnie uzasadniać przyznanie powyższej ulgi, stałoby w sprzeczności z zasadą

równego traktowania przez Instytucję Zarządzającą Beneficjentów Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, którzy znaleźli się w podobnej sytuacji.

W ocenie Instytucji Zarządzającej kolejnym argumentem przemawiającym za brakiem spełnienia warunku ważnego interesu publicznego, jest fakt, iż kwota przypadająca do zwrotu pochodzi w części ze środków unijnych, których Instytucja Zarządzająca jest jedynie dysponentem i które mogą być przeznaczone jedynie na wydatki uznane za kwalifikowalne w danym działaniu programu operacyjnego i zgodnie z warunkami dofinansowania wskazanymi w Umowie o dofinansowanie. Środki wydatkowane w sposób nieprawidłowy muszą zostać zwrócone do budżetu Unii Europejskiej na koniec danego okresu programowania. Choć decyzje o zastosowaniu ulg w spłacie zobowiązań oparte są na tzw. uznaniu administracyjnym, to wierzyciel - w przeciwieństwie do wierzyciela w cywilnoprawnych stosunkach zobowiązaniowych - nie ma swobody w dysponowaniu wierzytelnością publicznoprawną, szczególnie że w przedmiotowej sprawie wierzytelność ta dotyczy środków publicznych z udziałem środków unijnych, co do których Organ jest jedynie dysponentem, a wydatkowanie i rozliczenie przyznanego dofinansowania musi przebiegać w okresie programowania. W przypadku braku odzyskania tych środków przez Instytucję Zarządzającą obciążają one budżet Województwa, chyba że Instytucja Zarządzająca nie odzyskała ich pomimo wykorzystania wszelkich dostępnych środków, w tym postępowania egzekucyjnego i przyjętych form zabezpieczenia. Dodatkowo, nieskorzystanie z uruchomienia wskazanego przez Stronę zabezpieczenia realizacji Projektu, naruszałoby zasadę równego traktowania beneficjentów środków unijnych. Mając na uwadze powyższe, Strona miała świadomość, że odpowiedzialność za właściwą realizację przedmiotowej inwestycji spoczywa na niej, a co za tym idzie powinna również odpowiednio się zabezpieczyć na okoliczność ewentualnych konsekwencji finansowych w przypadku wykrycia przez organy kontrolne nieprawidłowości w realizacji przedmiotowego Projektu.

Jak już powyżej podkreślono – powyższe zabezpieczenie temu celowi właśnie miało służyć, o czym Strona była w pełni świadoma przystępując do Projektu i składając przedmiotowe zabezpieczenie, a ponadto nie wywiązała się ona z obowiązujących ją procedur wydatkowania środków unijnych, co w sposób oczywisty musiało się wiązać z żądaniem zwrotu dofinansowania. Należy podkreślić, iż w przedmiotowej sprawie szczególnie interes publiczny przemawia za odmową udzielenia wnioskowanej ulgi, gdyż naruszona zostałaby zasada równego traktowania beneficjentów.

Strona nie wywiązała się z obowiązujących ją procedur wydatkowania środków unijnych, co zostało orzeczone decyzją, a zatrzymałaby środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej, które to jednak musiałyby zostać zwrócone do UE ze środków własnych Województwa Świętokrzyskiego – środków, które nie są przewidziane w budżecie Województwa Świętokrzyskiego. Wskazane zabezpieczenie służyć ma właśnie takiemu celowi – uzyskaniu zwrotu środków w przypadku ich wydatkowania z naruszeniem procedur.

Organ pragnie również nadmienić, że Strona powinna sobie zdawać sprawę, iż Organ również musi dbać o interes publiczny. „Interes publiczny” to sytuacja, gdy zapłata zaległości podatkowej spowoduje konieczność sięgania przez podatnika do środków pomocy państwa, gdyż nie będzie on w stanie zaspokajać swoich potrzeb materialnych (por. wyrok NSA z 22 kwietnia 1999 r., SA/Sz 850/98, LexPolonica nr 339790).

Zdaniem Organu w analizowanej sprawie nie zachodzi ważny interes publiczny przemawiający za udzieleniem wnioskowanej ulgi, ponieważ aktualna sytuacja Strony jest konsekwencją jej wcześniejszych działań i suwerennych decyzji. Powstanie przedmiotowej należności, jak wykazano w decyzji, spowodowane było realizacją inwestycji niezgodnie z procedurami obowiązującymi przy wykorzystaniu środków publicznych.

Przyznanie zatem przez Organ wnioskowanej ulgi w postaci umorzenia należności wraz z odsetkami, w ocenie Organu, stanowiłoby akceptację nienależytego wywiązywania się z zobowiązań nałożonych na Stronę w umowie o dofinansowanie Projektu, co w rezultacie godziłoby w interes publiczny i interes innych beneficjentów, wywiązujących się z nałożonych przez prawo zobowiązań. Należy mieć na względzie, że przyznanie ulgi jednemu podmiotowi może narazić Organ na zarzut stawiania go w sytuacji uprzywilejowanej w stosunku do innych podmiotów, które wywiązują się z nałożonych na nie korekt finansowych (analogicznie: wyrok WSA w Warszawie sygn. akt: III SA/Wa 1159/10).

Ważny interes podatnika wymaga istnienia nadzwyczajnych okoliczności w sytuacji życiowej konkretnego podatnika, zdarzeń obiektywnie niezależnych od postawy, zachowania podatnika, na które nie mógł mieć wpływu nawet przy dołożeniu nadzwyczajnej staranności w danych okolicznościach, zaś interes publiczny oznacza, że za zastosowaniem wnioskowanej ulgi musi przemawiać konieczność respektowania wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie obywateli do organów władzy.

Uprzywilejowanie Strony poprzez przyznanie jej wnioskowanej ulgi, w sytuacji gdy poprzez swoje działania dopuściła się do naruszenia przepisów obowiązujących przy wykorzystaniu ww. środków, mogłoby wywołać przekonanie, że nawet nieprawidłowa realizacja Projektu może nie powodować negatywnych konsekwencji w postaci zwrotu środków dofinansowania z odsetkami. Z punktu widzenia konieczności zachowania przez Organ równorzędności traktowania podmiotów, otrzymujących ww. dofinansowanie byłoby to zjawisko wysoce niepożądane jak również niekorzystne z punktu widzenia wartości ogólnospołecznych.

Nie każde trudności finansowe mogą uzasadniać zastosowanie ulgi w postaci umorzenia należności, lecz tylko takie, które w konkretnych okolicznościach wiązałyby się z zagrożeniem istotnego interesu zobowiązanego. Tak więc dbałość o interes Skarbu Państwa/jednostki samorządu terytorialnego, rozumiany jako konieczność zapewnienia stałych dochodów państwa/jednostki samorządu terytorialnego wymaga, aby dłużnicy publicznoprawni przestrzegali przepisy prawne, w tym ustawy o finansach publicznych, by była przestrzegana zasada równości i sprawiedliwości "opodatkowania", od której wyłomem są ulgi w ich umarzaniu."

Mając na uwadze powyższe oraz przywołane orzecznictwo sądowo-administracyjne, Organ stwierdza, iż w ramach analizowanej sprawy nie zaistniały żadne omówione powyżej przesłanki umożliwiające umorzenie wnioskowanej należności wraz z odsetkami. Co więcej udzielenie wnioskowanej ulgi byłoby wysoce niepożądane z punktu widzenia interesu publicznego, bowiem to w jego definicji wskazano konieczność respektowania wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie obywateli do organów władzy.

Wobec powyższego, Organ stwierdza że w przedmiotowej sprawie niemożliwe jest udzielenie wnioskowanej ulgi z uwagi na brak wykazania przez Stronę jej ważnego interesu przemawiającego za otrzymaniem takiej pomocy, a także z uwagi na brak zaistnienia ważnego interesu publicznego. Konieczność zapłaty przez Stronę przedmiotowej należności jest efektem jej działań i realizowania przedmiotowego Projektu niezgodnie z zapisami Umowy o dofinansowanie. Udzielenie więc Stronie, w analizowanej sytuacji, takiej ulgi przez Organ stanowiłoby również naruszenie zasady równego traktowania wszystkich beneficjentów. Instytucja Zarządzająca wykonując zadania, o których mowa w ustawie o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020, powinna uwzględnić zasadę równego

dostępu do pomocy wszystkich kategorii beneficjentów w ramach programu oraz zapewnić przejrzystość reguł stosowanych przy ocenie projektów.

Choć decyzje o zastosowaniu ulg w spłacie zobowiązań oparte są na tzw. uznaniu administracyjnym, to wierzyciel - w przeciwieństwie do wierzyciela w cywilnoprawnych stosunkach zobowiązaniowych - nie ma swobody w dysponowaniu wierzytelnością publicznoprawną, szczególnie, że w przedmiotowej sprawie wierzytelność ta dotyczy środków publicznych z udziałem środków unijnych, co do których Organ jest jedynie dysponentem a wydatkowanie i rozliczenie przyznanego dofinansowania musi przebiegać w okresie programowania.

W świetle powyższego Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 orzekł jak w sentencji.

Wydając decyzję, Zarząd Województwa Świętokrzyskiego oparł się na następujących dokumentach:

- 1) decyzja Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr: RPSW.IZ.UMWSW.0.0.00-26-00/16-2019/06 z dnia 0.0.2019 r.,
- 2) wniosek o udzielenie ... w spłacie zobowiązania wraz z odsetkami z dnia 1.0.2019 r. (data wpływu do Organu 0.0.2019 r.),
- 3) pełnomocnictwo radcy prawnego do reprezentowania Beneficjenta z dnia 0.0.2018 roku poświadczony za zgodność z oryginałem z dnia 1.0.2019 r. wraz z opłatą skarbową,
- 4) pismo z dnia 10.03.2018 r. złożone do Instytucji Zarządzającej przez Stronę w sprawie sytuacji ekonomiczno-finansowej Beneficjenta,
- 5) pismo z dnia 19.03.2018 r. złożone do Instytucji Zarządzającej przez Beneficjenta w sprawie zabezpieczenia umowy o dofinansowanie projektu,
- 6) pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.3....2019 z dn. 17.10.2019 roku z potwierdzeniem odbioru,
- 7) uzupełnienie wniosku o udzielenie w spłacie zobowiązania wraz z odsetkami z dnia 18.11.2019 r. (data wpływu do Organu 06.12.2019 r.),
- 8) pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.3.....2019 z dn. 17.12.2019 r. tj.: zawiadomienie wraz z potwierdzeniem odbioru,
- 9) uzupełnienie wniosku o udzielenie w spłacie zobowiązań z dnia 02.01.2020 r. (data wpływu do Organu 07.01.2020 r.).

POUCZENIE

Decyzja jest nieostateczna w administracyjnym toku instancyjnym. Strona może złożyć do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Jeżeli Strona nie chce skorzystać z prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach

skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego. Wpis od skargi wynosi zł.

W trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Strona może zrzec się wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wówczas, z dniem doręczenia organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza brak możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

MARSZAŁEK

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

ANDRZEJ BĘTKOWSKI

Decyzja została sporządzona w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, które otrzymują:

- 1) Pełnomocnik:,
- 2) a/a – (2 egzemplarze).